

בש"פ 268/21 - שקד דרור נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 268/21

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

העורר: שקד דרור

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה) בבע"ח 1580-08-20 מיום 17.12.2020

תאריך הישיבה: ו' בשבט התשפ"א (19.1.2021)

בשם העורר: עו"ד אורי דייגי; עו"ד טל כהן טביבי

בשם המשיבה: עו"ד עדי שגב

החלטה

לפניי ערר לפי סעיף 74(ה) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החוק) על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה) בבקשת העורר לקבל חומרי חקירה.

1. ביום 13.10.2017 הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו עבירות רצח, קבלת רכב או חלק גנובים ושיבוש מהלכי משפט. בתמצית, לפי כתב האישום, העורר וישראל מלכה ז"ל (להלן גם: מלכה או המנוח) היו חברים. בין השניים פרץ סכסוך ועל רקע האמור החליט העורר לרצוח את מלכה. על פי המיוחס לו בכתב האישום, לשם ביצוע הרצח הצטייד העורר באופנוע גנוב (שעליו הותקנה לוחית רישוי גנובה), ובאקדח גנוב חצי אוטומטי. לפי הנטען, ביום 7.9.2017, עת נסע המנוח ברכבו לצד גיסו (שנהג), נסע העורר בעקבות הרכב ובעת שהרכב עמד ברמזור אדום עצר

העורר את האופנוע מימין לרכב, ירד מהאופנוע, נעמד מול החלון שלידו ישב המנוח וירה לעברו שלוש יריות בכוונה לגרום למותו. מיד לאחר מכן, על פי המיוחס, העורר עלה על האופנוע ונמלט מהמקום. המנוח נפצע אנושות ובהמשך נקבע מותו.

2. העורר הגיש מספר בקשות לעיון בחומרי חקירה לפי סעיף 74 לחוק: בבקשה הראשונה (מיום 2.8.2020) התבקש חומר החקירה בפל"א 144063/2016, שבגדרו נחקר העורר בחשד לתקיפה הגורמת חבלה של ממש (התיק נסגר מחמת היעדר ראיות מספיקות; להלן בהתאמה: הבקשה הראשונה/תיק אור יהודה). בבקשה השנייה (מיום 16.9.2020) התבקשו חומרי ההאזנות שבוצעו נגד העורר במהלך מעצרו או כחלק מפעולות החקירה בתיק, אם בוצעו; "כל המידעים הקשורים בפעילותו הפלילית של המנוח" בשנה שקדמה לאירוע נושא כתב האישום; וחומרי החקירה בנוגע לחשדות נגד המנוח בגין מעורבותו בת"פ 34158-09-17, כתב אישום בעבירות נשק (להלן: הבקשה השנייה ותיק עבירות הנשק). בבקשה השלישית (מיום 18.10.2020) ביקש העורר לקבל את כל החומר שנתפס על ידי המשיבה ממצלמות האבטחה במקום מגוריו. בתגובה לבקשה זו ציינה המשיבה כי לאחר בדיקה עם היחידה החוקרת - בא כוח העורר קיבל את כל סרטוני המצלמות שנתפסו; וכי הוא מוזמן לפנות למשיבה ולערך השוואה עם החומר שבידה. ביום 19.10.2020 התקיים דיון בבקשות אלו ובגדרו ציינה נציגת המשיבה כי לא היו האזנות סתר; כי מכשיר ה-DVR (של מצלמות האבטחה) לא נמצא ברשות רשויות התביעה; וכי מבדיקה שערכה במערכת הפרקליטות ובמערכת "נט המשפט" לגבי תיק עבירות הנשק, המנוח לא היה מעורב באותה פרשה. אשר לבקשה לקבל מידע כללי על פעילותו העבריינית של המנוח, ציינה באת כוח המשיבה כי "אין סוד שהמנוח עבריין", כי בא כוח העורר קיבל פרפרזות על כך שהמנוח היה סוחר סמים ובכל הקשור לשאלה אם מישהו רצה לפגוע בו (שם, ש' 32-33) וכי מהבדיקה שנערכה לבקשת בא כוח העורר עלה כי לא קיים מידע שלפיו המנוח רצה לפגוע בעורר. לאחר הדיון הגיש העורר בקשה נוספת לקבלת חומרי חקירה (מיום 5.11.2020) ובה עתר לקבל את חומרי החקירה בפרשה שנדונה בגדר כתב אישום נוסף, ת"פ 46125-09-17, ואת נימוקי הסדר הטיעון שנערך עם אחד הנאשמים בו (להלן: תיק הסחר בסמים ונשק). ביום 23.11.2020 התקיים דיון בבקשה זו, ובגדרו ציינה באת כוח המשיבה כי ערכה בירור עם הפרקליט בתיק הסחר בסמים ונשק והוא מסר לה כי אין בו ראיות להגשת כתב אישום נגד המנוח.

3. בהחלטה מיום 17.12.2020 דחה בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה) את הבקשות. בית המשפט ציין כי לאחר עיון בתיק אור יהודה, לא נמצא תימוכין לטענת בא כוח העורר בדבר ניסיון הפללה מצד גורמי החקירה וכי חומרי החקירה באותו תיק לא עונים על מבחן הרלוונטיות להגנת העורר. אשר לתיקי החקירה בתיק עבירות הנשק ובתיק הסחר בסמים ובנשק נקבע כי רצונו של העורר לקבל דרכם אינדיקציות לנגישות לנשק מטעם המנוח מקבל מענה בעיון בגיליון הרשעותיו של המנוח (שכולל, כמפורט בערר, הרשעה קודמת בעבירת רכישת או החזקת נשק מיום 9.2.2015) וכי הרושם מטענותיו של העורר לגבי תיקים אלה הוא כי מדובר ב"ספקולציות מצד ההגנה" שאין באות בגדרי מבחן הרלוונטיות שנקבע בפסיקה.

4. מכאן הערר שלפניי, שבו משיג העורר על החלטת בית המשפט בכמה ראשים: ראשית, בכל הנוגע לחומרי החקירה בתיק אור יהודה נטען כי אלה נדרשים להגנת העורר הן משום שהתנהלות החוקרים באותו תיק הביאה את העורר לשמור על שתיקה בחקירותיו בהליך הנוכחי; הן משום שיש באותו תיק ראיה לכך שמישהו מנסה להפליל את העורר וייתכן כי אותו אדם ניסה להפלילו גם כאן. נטען כי בית המשפט שגה בכך שלא בחן את החומרים בתיק אור יהודה גם על רקע טענותיו האחרונות להפללה על ידי גורמים עברייניים. הראש השני של טענות העורר נוגע לחומרי החקירה בתיק עבירות הנשק ובתיק הסחר בסמים ובנשק (ולעניין זה ראו פסקה 11 להלן), הרלוונטיים לקו הגנה פוטנציאלי בנוגע לכוונתו של המנוח לפגוע בעורר לפני האירוע נושא כתב האישום ונגישותו לנשק באותה תקופה. מכל

מקום, כך נטען, העברת החומרים המבוקשים בתיק לא תגרום לנזק כלשהו ובכלל זאת לשיבוש, בשים לב לכך שמדובר בחקירות שהסתיימו. בראש השלישי של הטיעונים משיג העורר על דחיית בקשתו – אשר מלכתחילה נתחמה לטענתו בפרק זמן סביר – לקבל מידע בקשר לפעילותו הפלילית של המנוח בשנה שקדמה לאירוע נושא כתב האישום וטוען כי דחיית בקשתו בעניין זה לא נומקה.

5. בדיון שלפני טענה באת כוח המשיבה כי הכרעתו של בית המשפט המחוזי בדיון יסודה וכי טענות העורר לתמיכה בבקשתו הן בגדר ספקולציות הרחוקות מן האמור בכתב האישום. נטען כי טענות ההגנה הפוטנציאליות שלהן טוען העורר סותרות זו את זו והדבר תומך במסקנה כי בקשותיו לקבלת חומרי חקירה הן חלק מ"מסע דיג" ואין בהן כדי להשפיע על הגנתו מפני כתב האישום דנן. עוד נטען כי החומרים התבקשו בשיהוי ניכר, כשלוש שנים מאז תחילת ההליך.

בתגובה לטענה אחרונה זו טען בא כוח העורר כי הוא מייצג אותו מזה כשנה ואין מקום לחסום אותו מלבקש את החומרים לצורך הגנתו בשל עיתוי הבקשה.

דיון

6. לאחר שעינתי בערר והאזנתי לטענות הצדדים בדיון שלפניי, הגעתי למסקנה כי דין הערר להתקבל בחלקו, במובן זה שההליך יוחזר לבית המשפט המחוזי שיעיין בחומר שבו הוזכר המנוח בתיק הסחר בסמים ובנשק בלבד ויקבל החלטה אם להעבירו לעורר – וזאת מבלי שאביע עמדה לגופם של דברים – הכל כפי שיפורט להלן. כעולה מהתיאור עד כה, החומרים המבוקשים בגדרי הערר שלפני מצומצמים מאלה שהתבקשו בבית המשפט המחוזי ונוגעים לחומר חקירה בתיקים אחרים, ולמידע מודיעיני על המנוח בשנה שלפני כתב האישום. הלכה עמנו כי השאלה אם לראות בחומר מסוים משום חומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק מוכרעת על פי מבחן הרלוונטיות, שבגדרו בוחן בית המשפט את "טיבו של החומר ומידת זיקתו לסוגיות הנדונות בהליך הפלילי אשר במסגרתו הוא מבוקש" (בש"פ 11042/04 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(4) 203, 206 (2004) (להלן: עניין פלוני); בש"פ 3099/08 אברהמי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (23.2.2009) (להלן: עניין אברהמי)). במסגרת זאת, הוכרה האפשרות כי גם חומר חקירה בהליך אחר יבוא בגדר חומר חקירה שיש למסור לנאשם על פי ההוראה האמורה, אם הוא עשוי להיות רלוונטי לשאלות העומדות להכרעה במשפט, במישרין או בעקיפין (בש"פ 2948/19 טייב נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (15.5.2019) (להלן: עניין טייב); בש"פ 2632/00 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 4-5 (15.6.2000); עניין פלוני, בעמ' 206-207). בצד האמור, לפי אמות מידה אלו, רשויות התביעה לא תהיינה מחויבות למסור לידי נאשם חומרים שנגיעתם להגנתו ערטילאית, רחוקה, שולית או ספקולטיבית ובכל מקרה לא יתיר בית המשפט "עריכת 'מסע דיג' בלתי ממוקד מתוך תקווה ערטילאית שמא ימצא בחומר המבוקש דבר מה שעשוי לסייע להגנה" (עניין טייב, פסקה 8; בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' שיינר, פסקה 11 (23.1.2014); בג"ץ 233/85 אל הוזייל נ' משטרת ישראל, פ"ד לט(4) 124, 132 (1985)). וכפי שצינתי בעניין טייב:

"דברים אלה חשובים במיוחד כאשר החומר המבוקש הוא חומר חקירה בתיקי חקירה אחרים – שבהם מתעוררים אינטרסים נוגדים כגון ההגנה מפני שיבוש החקירות, הגנה על מקורות מודיעיניים וכן הגנה על זכויות צדדים שלישיים ובהם עדים ומתלוננים [...] בחומרים מעין אלה – שנראים על פניהם מרוחקים מהאישום – נקבע בפסיקתנו כי יש צורך 'ביסוד של ממש להשערה של הנאשם כי החומר ישפיע על בירור האישום נגדו'" (שם, פסקה 8; עניין אברהמי, פסקה 9).

נידרש ליישום כללים אלה בחומרים שעל מסירתם עומדים באי כוח העורר לפני, על פי החלוקה שתוארה לעיל.

7. תיק אור יהודה: כאמור בעניין זה מלין בעיקר העורר על כך שבקשתו לקבל את חומר החקירה באותו תיק לא נבחנה לאור טענותיו להפללה על ידי גורמים עברייניים באותו תיק, שייתכן ומנסים להפלילו גם בהליך הנוכחי. עוד נטען כי העורר לא טען להפללה מצד גורמי החקירה אלא לפגמים בהתנהלותם ועל רקע זה היה מקום לבחון את רלוונטיות החומרים. בתגובה לטענות אלה המשיבה הדגישה כי מדובר בחקירת אירוע שהתרחש למעלה משנה וחצי לפני האירוע נושא כתב האישום שלפנינו; וכי לא הועלתה מצד העורר בחקירות נושא ההליך שלפנינו טענה להפללתו על ידי גורמים עברייניים ואף חוסר שביעות רצון מהתנהלות המשטרה הובע רק בחקירה אחת (מבין 5) של העורר. כאמור, לאחר עיון בתיק אור יהודה, דחה בית המשפט את בקשת העורר לקבל את חומר החקירה בו.

8. לאחר עיון בתיק אור יהודה שוכנעתי כי אין בחומרי החקירה שבו רלוונטיות לטענת העורר להפללה על ידי גורמים עברייניים. אקדים ואומר כי מקובל עליי טיעון המשיבה (שאותו גם ציין בית משפט קמא) שלפיו לא הונחה תשתית כלשהי לקשור בין האירוע נושא כתב האישום בעניינו לבין תיק אור יהודה שבו נחקר העורר כחשוד, שענינו תקיפה של שניים באירוע מחודש אפריל 2016, קרי: כשנה וחצי לפני הרצח במוקד ההליך דנן. בנוסף, כעולה מטיעוני המשיבה, בחקירותיו בהליך הנוכחי לא ציין העורר דבר לגבי גורמים עברייניים המבקשים להפלילו כהסבר העומד ברקע לשתיקתו. ממילא, אף אם הייתי מוכן להניח לטובת העורר כי טענותיו לניסיונות להפלילו בשתי הפרשות – הנוכחית וזו בתיק אור יהודה – בעלות זיקה מספקת להגנתו בהליך דנן (ואיני קובע בכך מסמרות), איני סבור כי בתיק אור יהודה חומרים התומכים בטענות אלו (ולמעשה העורר ואשתו נשאלו על ידי החוקרים אם קיים גורם המעוניין בהפלתו של העורר, והשיבו לאפשרות זו בשלילה).

9. בצד מסקנתי זו אני סבור, לאחר עיון בחומר, כי יש בו שני קטעים התומכים בטענת העורר כי לא היה מרוצה מהתנהלות גורמי החקירה בעניינו בתיק אור יהודה. יחד עם זאת, יש לומר, כי קטעים אלה הם מיום 4.10.2018, קרי: כשנה לאחר התרחשות הרצח נושא כתב האישום לפנינו ולאחר החקירה שבה הזכיר העורר את תלונותיו כלפי המשטרה כהסבר לשתיקתו (שהתקיימה, כמפורט בתגובת המשיבה לבקשה הראשונה, ביום 2.10.2017). לפיכך, ובשים לב גם לטענותיה של המשיבה לגבי הזמן שחלף בין הפרשות והסיבות השונות שנתן העורר בחקירות לשתיקתו בהליך כאן – המקובלות עליי, דומה שמידת הרלוונטיות של קטעים אלה לטיעוני ההגנה בדבר הטעמים לשתיקתו של העורר נמוכה. מכל מקום, מבלי לגרוע מקביעות אלו, מצאתי להורות על העברת שני קטעים מתיק אור יהודה כדלקמן:

א. קטע מהודעת העורר מיום 4.10.2018 גיליון 2 ש' 3-9.

ב. קטע מדו"ח ביצוע עימות מיום 4.10.2018 בשעה 9:30 גיליון 2 ש' 9-12.

10. תיק הסחר בסמים ובנשק: בבקשה הרביעית לקבלת חומרי חקירה ביקש כאמור העורר את חומרי החקירה בת"פ 46125-09-17, כתב אישום שהוגש נגד מספר נאשמים בפרשת סחר בנשק ובסמים שבה הפעילה משטרת ישראל סוכן סמוי (להלן גם: הסוכן). בית המשפט דחה את המבוקש בחלק זה לאחר עיון בכתב האישום בלבד, וקבע כי החומרים המבוקשים לא עומדים במבחן הרלוונטיות וכי מענה לטיעוני העורר מצוי גם כך בגיליון הרשעותיו הקודמות של המנוח. בערר דנן נטען כי חומרי החקירה לגבי אותו כתב האישום יכולים ללמד על מעורבות עמוקה של מלכה בסחר

בנשק ועל נגישותו לנשק, חודשים ספורים לפני האירוע נושא כתב האישום כאן (להבדיל מעסקאות נשק ספורדיות שבוצעו בעברו) – הרלוונטיות לטענת העורר כי מלכה ניסה לחסלו זמן קצר לפני מותו והעורר פעל להגנה עצמית. זאת, גם אם אין קשר ישיר בין הפרשה האמורה לבין האישומים המיוחסים לעורר. לפיכך, טוען העורר, לא היה מקום לדחות את בקשתו בחלק זה מבלי לעיין בחומרים עצמם. נוכח התרשמותו כי החומרים המבוקשים לא עומדים במבחן הרלוונטיות וכי מענה לטיעוני העורר מצוי גם כך בגיליון הרשעותיו הקודמות של המנוח.

11. בטרם אדרש לטענות העורר בחלק זה יש להבהיר כי ההשגות בערר מכוונות להחלטה בעניין חומרי החקירה בתיק הסחר בסמים ובנשק בלבד (הנושא את מספר ההליך ת"פ 46125-09-17). בעניין זה דומה שנפלה טעות בכתובים כך שנטען שההליך שמספרו ת"פ 34158-09-17, שעניינו כתב אישום אחר בעבירות נשק (נושא הבקשה השנייה לקבלת חומרים, כמתואר לעיל; וראו גם פרוטוקול הדיון בבית המשפט המחוזי מיום 19.10.2020 עמ' 3 ש' 24-30) הוא אותו הליך של תיק הסחר והסמים בנשק, ולא היא. מכל מקום הטענות בערר כווננו כאמור להחלטה בעניין תיק הסחר והסמים בנשק בלבד, ואילו יתייחס דיוננו. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, אני סבור כי לא ניתן לקבוע – מבלי לעיין בחומרים המאזכרים את מלכה בתיק הסחר בסמים ובנשק – כי החומרים המבוקשים על ידי העורר אינם רלוונטיים להגנתו ואינם בעלי הזיקה הנדרשת לסוגיות הנדונות בהליך הפלילי שבו הוא מועמד לדיון באשמת הרצח של מלכה (ראו והשוו בש"פ 5187/19 דולינסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (14.8.2019) (להלן: עניין דולינסקי); בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' שיינר, פ"ד סו(3) 442, 460 (2014); עניין אברהמי, פסקה 10). על פי האישום השני בכתב האישום המקורי בתיק הסחר בסמים ובנשק, הגיע אחד הנאשמים יחד עם מלכה לתחנת דלק, אז יצא אותו נאשם מרכבו, נכנס לרכב של הסוכן ומסר לו שקית סם מסוכן מסוג קוקאין בתמורה לתשלום שהסוכן העביר לו (בכתב האישום המתוקן שהוגש על ידי המשיבה לצורך הסדר טיעון עם אותו נאשם – נמחק האזכור של אותה התרחשות; להלן: כתב האישום המתוקן). באישום השלישי לכתב האישום המתוקן (שהופיע גם בכתב האישום המקורי) תואר אירוע דומה. בשני אישומים נוספים בכתב האישום המקורי באותה פרשה (השישי והשביעי לכתב האישום המקורי), מתואר בכל אחד מפגש בין אחד הנאשמים, חמו של המנוח, לבין הסוכן, שבהם בוצעה עסקה בנשק כך שמקום המפגש שצוין הוא בסמוך למקום מגוריו של מלכה (באישום השביעי, המפגש התקיים בסמוך לכתובת ביתו של מלכה).

12. אני סבור כי אינדיקציות אלו למעורבות מסוימת של מלכה בפרשה יכולות להיות רלוונטיות להגנת העורר, בכל הנוגע לטענותיו על נגישותו של מלכה לנשק בתקופה הקרובה לרצח ונוכח הטענה כי האחרון ניסה לפגוע בעורר ימים ספורים לפני מותו. מקובלת עליי גם טענת העורר כי הנתונים לגבי הרשעותיו הקודמות של מלכה אינם שווים ערך למידע המצביע על גישה עדכנית לנשק, גם אם נקודת המוצא (המקובלת על העורר) היא כי אין קשר בין הפרשות. לפיכך בנקודה זו אני רואה לקבל הערר ולהורות על החזרת נושא פרטני זה לבחינת בית המשפט המחוזי. נציגי המשיבה יאתרו מתוך תיק החקירה של ת"פ 46125-09-17 את החומרים שבהם מוזכר ישראל מלכה ז"ל בכל הנוגע לאישומים השישי והשביעי בכתב האישום המקורי, הם האישומים שעסקו בעסקאות נשק ושבהם כאמור עולה זיקה אפשרית למלכה (תיחום זה מקובל גם על העורר, ראו פרוטוקול הדיון לפניי עמ' 7 ש' 12-13). רק חומרים אלה, שבהם ישנה התייחסות מפורשת למלכה, יועברו תוך 21 ימים ממועד החלטתי זו לעיון בית המשפט המחוזי, שיעיין בהם ויחליט כחכמתו אם יש עילה למסור איזה מהם לידי ההגנה, בראי קביעותיי לעיל ומכלול האינטרסים הנוגעים לעניין.

13. מידע כללי בדבר מעורבותו של המנוח בפלילים בשנה שקדמה לרצח: העורר טוען כי המידע שביקש בחלק זה רלוונטי להגנתו הן כדי להמחיש את מעורבותו של המנוח בסחר בנשק ונגישותו לנשק, הן כדי להצביע על חשודים נוספים שרצו במותו של המנוח; וכי בקשתו בעניין זה נדחתה ללא נימוק. בתגובה ציינה המשיבה בדיון שלפניי כי לבקשת בא כוח העורר נמסר לו מידע על סכסוך שהיה לעורר ולמנוח עם חבורה אחרת; כי העורר קיבל פרפרזה בנוגע ליחסיו

עם המנוח, לרבות נתונים על אירוע שהתרחש שבוע לפני הרצח שבו רץ המנוח אחרי העורר עם דוקרן; וכי לא נמצאו חומרים אחרים בדבר כוונה לפגוע בעורר או לגבי הצטיידות בנשק כדי לפגוע בו. בהקשר זה נטען כי אין מקום להיעתר לבקשה כללית לקבל את כל המידע הקיים מהשנה שקדמה לרצח, הן מטעמי חיסיון הן בשל חוסר רלוונטיות. איני רואה להיעתר לטענות העורר בנושא זה. נציגת המשיבה מסרה בדיון שלפניי את טבלת הידיעות שהועברה לעיון בא כוח העורר בדבר היחסים בין מלכה לבין העורר, הסכסוך ביניהם וכן על מעורבות של מלכה בסחר בסמים וצינה כי נתונים אלה, לצד תוספת שהתבקשה על ידי העורר הועברו לידי ההגנה, בהתאם לרלוונטיות שלהם לתיק החקירה. עוד צוין כי אין בידי רשויות התביעה רשימה של כל הנתונים לגבי המנוח מן השנה שקדמה לרצח, והמידע הרלוונטי לתיק הועבר זה מכבר להגנה כאמור. בהמשך להבהרות אלו מטעם המשיבה ולאחר ששקלתי את טיעוני העורר, איני סבור כי האחרון הצביע על כך שקיים חומר חקירה שצריך ואמור להיות בידי המשיבה ולא הועבר לרשות ההגנה. לפיכך, ובהינתן חזקת התקינות המינהלית העומדת לטובת גורמי החקירה והתביעה – שלא נסתרה בערר שלפניי – הבקשה נדחית במישור זה (ראו למשל עניין דולינסקי, פסקה 6; בש"פ 2161/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 12 (4.4.2016); עניין אברהמי, פסקה 8).

סוף דבר: הערר מתקבל בחלקו כאמור בפסקה 12 לעיל. כמו כן, המשיבה תעביר לבאי כוח העורר את הקטעים המצוינים בפסקה 9 לעיל ללא דיחוי.

ניתנה היום, י"א בשבט התשפ"א (24.1.2021).

ש ו פ ט